

ikke være længere end fornødent. Skal Søgemaal anses begyndt, førend Sagen er paastæbnet til Retten, maa Stævning uden Ophold være forkyndt, efter at Sagen af Forligsmæglerne er henvist til Retten; om Varslet, hvormed Sagen paastæbnes, gælder derhos, hvad nys er sagt. Er offentlig Stævning brugt, anses Søgemaal begyndt, naar Stævningen første Gang er bekendtgjort i noget af de anordnede Blade. Frem sættes en Fordring til Modregning uden Kontra søgmaal, anses Paatale begyndt, naar Paastand om Modregning er nedlagt i Retten.

Afvises eller hæves Søgemaal, hvorunder en Fordring betimelig er indtalt, eller sluttet Sagen paa anden Maade, uden at Dom faas for Fordringen, men uden at Indtale af denne under ny Sag derved affæres, staar det i seks Maaneder efter Sagens Afvisning eller Ophævelse, eller efter at den paa anden Maade er endt, Fordringshaveren aabent, uanset at Forældelsesfristen imidlertid er udløben, at begynde nyt Søgemaal mod den, der var Sagvolder i den tidligere Sag, eller den, som siden er traadt i hans Sted; det samme gælder, naar saadan anden eller en senere Sag afvises eller hæves eller paa anden Maade sluttet, som nu sagt.

Hjemvises Sag, hvorunder Fordringen er indtalt, til ny Foretagelse ved underordnet Ret, maa saadan Foretagelse ske inden seks Maaneder efter Hjemvisningsdommen, saafremt Fordringen, om Forældelsesfristen imidlertid er udløben, skal anses holdt i Kraft.

§ 12.

Er Udlægs- eller Udpantningsforretning til Fyldestgørelse for en Fordring begyndt inden Forældelsesfristens Udløb, skal Fristens Udløb ikke være Fordringshaveren til Hindrer for at opnaa Udlæg, naar Forfølgningen er fortsat uden ufornødent Ophold. Nægtes Udlæg, eller bliver Udlæg, som er givet under Forretningen, ophævet af overordnet Ret, eller leder Forfølgningen af anden Grund ikke til Fordringens Fyldestgørelse, staar ny Paatale Fordringshaveren aaben overensstemmende med Reglerne i § 11, andet Led, saaledes at seks Maaneders Fristen regnes fra den tidligere Forfølgnings Afslutning.

§ 13.

Er en Fordring inden Forældelsesfristens Udløb anmeldt i Skyldnerens Konkursbo eller for Skifteret eller Eksekutorer, der behandle Skyldnerens Dødsbo overensstemmende med tredje eller fjerde Kapitel i Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. af 30te November 1874, er Ret til uanset Fristens Udløb at kræve Udlæg i Boet dermed bevaret. Bliver Fordringen anerkendt men ikke fyldestgjort i Boet, forældes det Krav, som maatte havees paa Skyldneren eller dennes Arvinger, overensstemmende med Reglerne i § 4 Nr. 1, jfr. §§ 5 og 6, saaledes at de ti Aar regnes tidligt fra Skiftebehandlings Slutning. Opnaas ikke Anerkendelse af Fordringen, staar, uanset at Forældelsesfristen imidlertid er udløben, særskilt Paatale Fordringshaveren aaben, indtil seks Maanedere forløbne fra Skiftebehandlings Slutning eller, saafremt Anerkendelse er nægtet ved Skifteretskendelse eller Overdomstols Dom, fra Kendelsen eller Dommen.

§ 14.

Wil nogen, af hvem Paatale er rejst, overfor anden Mand gøre Krav paa hel eller delvis Dækning af, hvad han ikke maatte faa tillendt eller inddrevet hos den, mod hvem Paatale er rejst, skal Fordringen paa saadan anden Mand anses betimeligt paataalt, naar Fordringshaveren inden Udløbet af Forældelsesfristen har paa den Maade, som er